

23 И като въкаха они и фжрлаха си дрѣхите и мѣтаха прахъ на въздухъ.

24 Тысященачалнико заповѣдай да го ѡведатъ въ крѣпость та, и рече да го испытатъ съ бой: за да раздѣмѣ за коя причина въкаха така на вржхъ него.

25 И като го растегнаха и вжрзаха го съ ремицы, рече Павелъ на сотникѣ който стоѣше тамъ: имате ли власть да бѣете человека Римлянина безъ сѣдъ;

26 И като чѣ сотнико (това), ѡиде та каза тысященачалникѣ, и рече: глѣдай (хѣбавш) що ще да направишъ: защото тоа человекъ ѣ Римлянинъ.

27 И пристѣпнѣ тысященачалнико при него, и рече мѣ: кажи ми, Римлянинъ ли си ты; а той мѣ рече: Римлянинъ.

28 Ѣговори мѣ тысященачалнико: азъ съ много заплаѣта самъ спечалилъ това име на-Римско то гражданство. Я Павелъ мѣ рече: а азъ самъ се и родилъ съ него.

29 И тоа часъ ѡстѣпниха ѡнегѣ ониа който щѣха да го испытѣватъ. и самъ тысященачалнико се оуплаши, като раздѣмѣ че ѣ Римлянинъ, и защото го кѣше вжрзалъ.

30 и на оутрешиятъ день, понеже искаше да раздѣмѣ истина та, защо го клеветатъ и даѣте, развжрза го ѡковыте, и заповѣдай да дойдатъ архіереѣте и сичкѣо нѣхенъ соворъ: и изведе Павла, и постави го предъ нѣхъ.

ГЛАВА КГ.

И като поглѣдна Павелъ на собсратъ, рече: мѣжѣ братѣе, азъ живеахъ предъ Бгъа: о сичка добра совѣсть дори до тоа день.

2 Я архіереѣта Ананіа заповѣдай на ониа штомо мѣ предстоаваха да го бѣатъ по оустѣта

3 Тогда Павелъ мѣ рече: ще да те кѣ Бгъ стѣно (съ вѣрѣ) измазаннаа: защото ты стѣдишъ да ме сѣдишъ по законѣ, а пресѣпѣвашъ законатъ и заповѣдѣвашъ да ме бѣатъ.

4 Я ониа штомо предстоаваха тамъ рекоха: архіереѣта ли Бжѣа злословишъ;

5 Я Павелъ рече: не знаахъ, братѣе, че ѣ архіереѣ: защото ѣ писано: началнико на-твои те люде да не речешъ зла дѣма.

6 И понеже раздѣмѣ Павелъ, защо ѣдна та часть кѣха сѣдѣкѣи. а дрѣга та Фарисѣи, извика въ соборице то: